

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: R. G., narozený X, naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty (dále jen ZZC),

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 23. 10. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2023, č. j. OAM-1305/BA-BA07-ZA01-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 4. 10. 2023, č. j. OAM-1305/BA-BA07-ZA01-2023, žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 25. 9. 2023 tak, že ji posoudil jako nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve

znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. i) téhož zákona.

II.

Žaloba

2. Na úvod žaloby vyjádřil žalobce svůj nesouhlas se závěry žalovaného. Dle názoru žalobce si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro řádné a objektivní rozhodnutí. Žalobce byl toho přesvědčen, že ve své opakované žádosti uvedl nové skutečnosti, které však žalovaný účelově nerefletoval. Aktuálně se žalobce bojí vrátit do země původu kvůli novému vedení země, nikoliv kvůli potížím s členstvím ve straně Šor či zpronevěře částky 5 000 EUR. Kvůli své minulosti ve straně Šor má žalobce strach ze současné prezidentky země. Je obecně známo, že aktuální prezidentka trestá všechny, kteří byli napojeni na politickou stranu Šor. Moldavsko s okamžitou platností postavilo mimo zákon proruskou opoziční stranu Šor, rozhodl o tom tamní ústavní soud. Učinil tak na základě článku 41, který označuje za protiústavní všechny politické strany, *jejichž činnost směřuje proti politické pluralitě, principům právního státu, suverenity, nezávislosti a územní celistvosti Moldavské republiky*. A následně jsou trestáni všichni, kteří jakkoliv s touto stranou spolupracovali. Žalobce má proto obavu, že z důvodu své politické aktivity mu v současné době v Moldavsku hrozí nebezpečí trestního stíhání, tedy je v Moldavsku pronásledován ve smyslu § 12 písm. 2 zákona o azylu a zároveň mu hrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu, a to proto, že není zřejmé, jakým způsobem se žalobcem chce aktuálně Moldavsko naložit. Moldavsko tak nelze považovat ve vztahu k žalobci za bezpečnou zemi původu. Žalobce byl také přesvědčen, že bytí je Moldavsko začleněno do skupiny bezpečných zemí, nezbavuje to žalovaného povinnosti posuzovat, zda žalobci nehrozí v zemi původu vážná újma, resp. jednání rozporné s čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Žalovaný se touto otázkou zabýval, ale dle žalobce dospěl k chybnému závěru. Předně je dle žalobce třeba posuzovat Moldavsko jako celou zemi komplexně. Žalobce dále poukázal na § 2 bod 15 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců (dále jen **vyhláška**), kde považuje ČR Moldavsko za bezpečnou zemi původu s výjimkou Podněstří. Žalobce byl přesvědčen, že připuštění teritoriálních výjimek pak pokrývá přístup rozhodujícího orgánu k posuzování žádostí o mezinárodní ochranu žadatelů z téže země. V této souvislosti uvedl, že pokud existuje teritorium země, které legitimní vláda neovládá a není považované za bezpečné, nemůže být celá tato země považována za bezpečnou. Nelze totiž nijak zaručit bezpečnost osob na teritoriu ovládaného legitimní vládou, když jde o jednu zemi, a je tak možné, že nelegitimní moc separatistů bude uplatňována v jednotlivých případech i mimo území ovládané separatisty. Ve svém případě žalobce poukázal na možnost, že bude vydán do Podněstří i legitimní Moldavskou policií pokud např. jednotlivci Moldavské policie budou se separatisty spolupracovat. K této otázce žalobce odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2022, č. j. 41 Az 14/2022 - 20. Výše uvedený soud položil Soudnímu dvoru EU tři předběžné otázky a jednou z nich je i otázka „dělení území“. Dále žalobce poukázal na nedostatky v oblasti soudnictví, porušování lidských práv, četné diskriminační trestní stíhání, na neúčinné prostředky nápravy porušování lidských práv a dále na individuální případy, při nichž dochází k pronásledování, mučení a jinému nelidskému zacházení a trestání, což musí být žalovanému známo s ohledem na rozsáhlou judikaturu Evropského soudního dvora. Dále žalobce upozornil na to, že bezpečnostní poměry v Moldavsku se v poslední době výrazně mění k horšímu a situace je velmi nestabilní vzhledem k energetické krizi a růstu oblíbenosti proruských politických sil a s tím spojených demonstrací. Tyto aktuální otázky nevzal

žalovaný do úvahy. Aktuální situace a výše položená předběžná otázka je rovněž skutečností, která by mohla představovat novou skutečnost, která v době vydání napadeného rozhodnutí nebyla zohledněna. Žalobce v důsledku toho považoval rozhodnutí v rozsahu výše uvedeném za nepřezkoumatelné. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Ve vyjádření k žalobě dne 24. 11. 2024 žalovaný popřel oprávněnost námitek žalobce, neboť **neprokazují, že by v průběhu své činnosti porušil některá ustanovení správního řádu či zákona o azylu a následně vydal nezákonné či nedostatečně odůvodněné rozhodnutí.** Žalovaný poté shrnul rozhodné informace, především vyzdvihl, že žalobce ke svému členství ve straně Šor nyní doplnil, že mu ve vlasti hrozí opět trestní stíhání, jelikož prezidentka Moldavské republiky pronásleduje všechny, kteří byli spojeni se stranou Šor, přičemž své tvrzení nijak blíže nekonkretizoval. Žalovaný proto zopakoval z napadeného rozhodnutí, že je mu známo, že na podzim 2022 a během února 2023 došlo k několika protivládním protestům organizovaným proruskými silami s napojením na stranu Šor (viz informace Informace OAMP - Moldavsko: Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 3. 10. 2023). Žalobce se však v uvedeném období nacházel v ČR, uvedených akcí se tedy nemohl zúčastnit. Dále žalovaný uvedl, že z informací o zemi původu vyplynulo, že v Moldavsku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od 24. 2. 2023 případně od doby ukončení řízení na příslušném soudu v Ostravě, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. **Žalovaný také zopakoval, že žádost o mezinárodní ochranu nebyla posuzována s ohledem na vyhlášku a zařazení země na seznam bezpečných zemí, k čemuž byla soudy v ČR položena předběžná otázka.** Proto má žalovaný za to, že tyto odkazy nemají svá opodstatnění. Tuto skutečnost potvrdil v nedávné době i rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 9. 2023, č. j. 20 Az 7/2023, na který žalovaný v této souvislosti odkázal, a to především na bod 15. Dále k danému tématu považoval žalovaný za příléhavé usnesení NSS ze dne 31. 10. 2023, č. j. 2 Azs 262/2023, kdy stěžovatel namítal, že byla nesprávně posouzena otázka Moldavska jako bezpečné země původu a měl za to, že bezpečnost je nutné posuzovat pro celou zemi komplexně, nikoli s výjimkami určitého území v rámci hodnocení země jako bezpečné, NSS v bodě 12 uvedl, že je zřejmé, že argumentace v kasační stížnosti se mívá s důvody, na nichž je založen napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného. NSS tedy uzavřel, že polemika s důvody, na nichž rozhodnutí nespočívá, nemůže být úspěšná. Proto žalovaný má za to, že zdejší polemika na téma bezpečné země původu nemůže být úspěšná, jestliže žalovaný tento případ nerozhodoval na podkladě bezpečné země původu, ale žádost byla zastavena pro nepřipustnost. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

V.
Rozhodnutí soudu

6. Žaloba je nedůvodná.
7. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť se v jeho případě jedná již o druhou žádost.
8. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 21. 12. 2022. Za důvod podání žádosti žalobce označil to, že ho v Moldavsku pronásledují lidé ze strany Šor i státní orgány, neboť ukradl 5 000 EUR, které měly sloužit pro organizování protestů strany Šor proti vládě; přičemž žalobce tyto protesty pro stranu Šor organizoval. Rovněž ho pronásledují státní orgány pro jeho spojení se stranou Šor a mělo proti němu být vedeno trestní stíhání za organizaci již zmíněných protestů. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 24. 2. 2023 č. j. OAM-396/LE-BA01-K01-2022 (PM 1. 3. 2023), jímž nebyl žalobci udělen azyl dle § 12, § 13 a § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 30. 5. 2023, č. j. 18 Az 11/2023 žalobu zamítl (PM 6. 6. 2023). Proti uvedenému rozsudku podal žalobce dále kasační stížnost, kterou NSS usnesením ze dne 2. 8. 2023, č. j. 3 Azs 115/2023-23 (PM 8. 8. 2023) odmítl pro nepřijatelnost. V aktuálně podané žádosti ze dne 25. 9. 2023 uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany zejména to, že mu opět hrozí trestní stíhání. Prezidentka Moldavska pronásleduje a trestně odsoudí všechny, kteří byli spojeni se stranou Šor. K dotazu žalovaného, zda žalobce uváděl uvedené skutečnosti v rámci správního řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, žalobce sdělil, že ano, uváděl stejné důvody žádosti o mezinárodní ochranu, zpronevěřil Šoru 5 000 Eur, proto ho pronásledují i zástupci této strany a současně státní orgány za to, že byl členem Šoru.
9. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*“
10. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu „*Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*“
11. Soud tedy v rámci výše uvedeného bude přezkoumávat, zda žalobce uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházející žádosti o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím soud přezkoumá, zda se situace v zemi žalobce skutečně nezměnila natolik, jak tvrdí žalovaný, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
12. Viz rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74 „*Bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřijatelnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděnými žadatelem se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první*

žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést."

13. Z dikce ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že je to právě žalobce, kdo má povinnost tvrdit nové skutečnosti, zjištění nebo podstatnou změnu okolností, tj. břemeno tvrzení je zcela vychýleno v neprospěch žalobce na jeho stranu. Zjednodušeně řečeno, je to právě žalobce, kdo musí tvrdit nové skutečnosti nebo zjištění, kdy se pro případ obecně formulovaných tvrzení či nesdělení úplných informací vystavuje riziku negativního rozhodnutí o své opakované žádosti, jelikož žalovaný je povinen posoudit toliko tvrzené skutečnosti a zjistit stav v rozsahu nově tvrzených důvodů. Žalovaný není povinen domýšlet či dokreslovat za žalobce jeho tvrzení a hledat v nich potencionální novoty, pakliže je žalobce sám dostatečně nespecifikuje. Rovněž nutno zdůraznit, že žadatel je povinen uvést veškeré rozhodné skutečnosti v řízení před správním orgánem, nejlépe přímo ve své žádosti, potažmo do protokolu o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, a nikoliv až v následném řízení o žalobě.
14. V první žádosti ze dne 21. 12. 2022, již žalobce podal na území ČR, označil jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany to, že ho v Moldavsku pronásledují lidé ze strany Šor i státní orgány, neboť ukradl 5 000 EUR, které měly sloužit pro organizování protestů strany Šor proti vládě; žalobce tyto protesty pro stranu Šor organizoval. Rovněž ho pronásledovaly státní orgány pro jeho spojení se stranou Šor a mělo proti němu být vedeno trestní stíhání za organizaci zmíněných protestů.
15. V aktuálně podané žádosti ze dne 25. 9. 2023 uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany zejména to, že mu opět hrozí trestní stíhání. Prezidentka Moldavska pronásleduje a trestně odsoudí všechny, kteří byli spojeni se stranou Šor. Žalobce při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dále sdělil k dotazu žalovaného, zda uváděl tvrzené skutečnosti v rámci správního řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, že ano, uváděl stejné důvody žádosti o mezinárodní ochranu, zpronevěřil Šoru 5 000 Eur, proto ho pronásledují i zástupci této strany a současně státní orgány za to, že byl členem Šoru.
16. K tvrzením uvedeným v žádosti ze dne 25. 9. 2023 soud konstatuje, že žalobce skutečně nesdělil žádnou novou skutečnost či podstatnou změnu okolností ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť obavu ze státních orgánů pro svou činnost pro stranu Šor uváděl již ve své první žádosti ze dne 21. 12. 2022, kdy byla u moci již současná prezidentka Moldavska (od roku 2020). Rovněž z tvrzení žalobce nelze seznat žádné indicie vedoucí k závěru o změně této situace či jakýchkoliv novotách v tomto směru. V této souvislosti shledal soud za vhodné rovněž poukázat na rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 21. 9. 2023, č. j. KRPA-316663-10/ČJ-2023-000022-ZZC, kde stojí, že žalobce v rámci správního řízení do protokolu ze dne 21. 9. 2023 (tj. 8 dní před podáním žádosti o mezinárodní ochranu) uvedl, že mu nebrání nic ve vycestování; nevycestoval z důvodu potřeby zajištění si finančních prostředků. I tento fakt přispěl k úvahám a následným závěrům o tom, že žádné nové skutečnosti či zjištění se neobjevily.
17. Pokud jde o posouzení, zda v zemi původu nedošlo ke změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, jež by svědčila o tom, že by stěžovatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 téhož zákona, popřípadě že by mu hrozila vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu, pak ze spisu je

patrné, že žalovaný nerezignoval na část jemu příslušejícího důkazního břemene a za účelem řádného postupu zařadil do spisu kopie podstatných materiálů ze správního řízení o žalobcově předešlé žádosti o mezinárodní ochranu a rovněž podklady k situaci v zemi původu (Informace OAMP - Moldavsko: Základní přehled o zemi, ze dne 2. 3. 2023, z Informace OAMP - Moldavsko: Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 13. 3. 2023, z Informace OAMP - Moldavsko: Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu ze dne 3. 10. 2023), jež si žalovaný opatřil a posoudil v souladu s judikaturou, podle které platí, že: „...i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či zjištění pro udělení azylu ani doplňkové ochrany, nemůže být podle názoru rozšířeného senátu považována za žádost shodnou, a tudíž nepřípustnou, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“; viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, publ. pod č. 2642/2012 Sb. NSS. Žalobce v žádosti ani v žalobě neuvedl nic, co by aktuálnost použitých zpráv zpochybňovalo. Žalobce rovněž neuvedl, v čem se situace v Moldavsku měla od doby zpracování uvedených zpráv změnit a v čem by tyto zprávy měly skutečné situaci v Moldavsku odporovat. Žalobcem tvrzené nedostatky v samém závěru žaloby mají svůj původ již v době před podáním první žádosti o mezinárodní ochranu a přetrvávají. Současně nepředstavují žalobcem tvrzené skutečnosti ani zásadní změnu relevantní pro posouzení změny situace v zemi původu. Za této situace soud uvádí, že zprávy o zemi původu založené ve správním spise shledal s ohledem na jejich obsah, jakož i na datum jejich zpracování a vydání napadeného rozhodnutí přiměřeně aktuálními.

18. V tomto směru nelze rovněž opominout, že stěžovatel pochází ze země, kterou Česká republika řadí mezi tzv. bezpečné země původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, viz § 2 bod 7. vyhlášky. Soud proto může akceptovat stručnější vypořádání situace v zemi původu, protože v takovém případě se břemeno tvrzení a důkazní břemeno výrazněji přesouvá na žadatele o mezinárodní ochranu, jenž musí doložit, proč v jeho konkrétním případě bezpečnou zemí není (srov. usnesení NSS ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 Azs 185/2020 - 30).
19. Svá tvrzení uvedená ve správním řízení před žalovaným dále rozšířil žalobce až v žalobě, kde předně odkázal na informace týkající se strany Šor a její zrušení Moldavským Ústavním soudem. Také sdělil, že je obecně známo, že aktuální prezidentka trestá všechny, kteří byli napojeni na stranu Šor. K uvedeným tvrzením soud konstatuje, že tyto skutečnosti musely být žalobci známy již v době řízení o jeho aktuální žádosti, přesto nic z uvedeného netvrdil a namísto toho uvedl svá velmi obecná tvrzení o tom, že mu opět hrozí trestní stíhání a že prezidentka Moldavska pronásleduje a trestně odsoudí všechny, kteří byli spojeni se stranou Šor. Nyní se žalobce žalobou snaží svá tvrzení rozšířit a konkretizovat. Takový přístup však shledává soud nepřípustným, neboť soudní řízení neslouží k rozšiřování důvodů žádosti o mezinárodní ochranu. Tím, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné konkrétní nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které by bylo možné blíže přezkoumat, či nepředložil pro svá tvrzení žádné důkazy, znemožnil žalovanému plně posoudit svá tvrzení a svou situaci. Jak bylo uvedeno výše, v daném typu řízení je to právě žalobce, kdo svými tvrzeními v žádosti a posléze před správním orgánem ovlivňuje způsob a rozsah posouzení své žádosti. Jelikož tak žalobce neučinil, je nyní nucen nést následky svého

laxního přístupu v podobě zastavení řízení o své žádosti pro neshledání žádných nových skutečností nebo zjištění.

20. Současně považuje soud za důležité zdůraznit, že v případě nově v žalobě tvrzených skutečností se nejedná ani o skutečnosti vyvstalé až po vydání napadeného rozhodnutí, nelze na ně tedy aplikovat ustanovení § 32 odst. 9 zákona o azylu.
21. Dále soud dodává, že žalobce o pronásledování ze strany prezidentky hovoří jako o obecně známé skutečnosti, nicméně podle § 121 občanského soudního řádu ve spoj. s § 64 s. ř. s. není třeba dokazovat skutečnosti, jež jsou obecně známé. Jsou jimi takové skutečnosti, které jsou známé širšímu okruhu osob a o jejichž existenci se může každý ze spolehlivých zdrojů přesvědčit i bez zvláštních odborných znalostí. Není nutné, aby takovou skutečnost každý opravdu znal; podstatná je možnost kdykoliv se bez těžkostí o existenci takové skutečnosti přesvědčit. Skutkové tvrzení žalobce o pronásledování všech osob majících spojení se stranou Šor prezidentkou Moldavska, ovšem není skutečností obecně známou ve výše uvedeném smyslu (výše cit. usnesení č. j. 9 Azs 66/2017-28 ostatně vychází z opačného skutkového závěru). Tvrzení žalobce tudíž není ničím jiným než předsudečným výrokem bez opory v důkazech. Za situace, kdy žalobce nesprávnost skutkových zjištění dovozoval pouze z údajné notoriety, která však notoriitou fakticky není, zjevně nemohl zpochybnit skutkový závěr žalovaného o neexistenci změny v zemi původu v takové intenzitě. Ba dokonce žalobce při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu sdělil k dotazu žalovaného, zda uváděl žalobce uvedené skutečnosti v rámci správního řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, že ano, uváděl stejné důvody žádosti o mezinárodní ochranu, zpronevěřil Šoru 500 Eur, proto ho pronásledují i zástupci této strany a současně státní orgány za to, že byl členem Šoru.
22. Žalobce dále rozporoval přístup žalovaného k Moldavsku jako k bezpečné zemi původu dle vyhlášky. V tomto směru neshledal soud argumentaci žalobce za chybnou. Na Moldavsko je dle vyhlášky pohlíženo v ČR jako na bezpečnou zemi původu. Nicméně, v řízení o žalobcově žádosti nebyla argumentace týkající se bezpečné země původu jádrem řízení, nýbrž jen přidruženým a podpůrným argumentem žalovaného, stejně jako nyní v řízení před soudem. V případě řízení dle § 16 odst. 2 zákona o azylu, by bylo zcela jistě nutné k této otázce přistupovat podrobněji a tuto skutečnost blíže zkoumat, avšak v tomto řízení, kde jádro problému nezáviselo na otázce, zda je Moldavsko bezpečnou zemí původu, bylo posuzování této otázky neopodstatněné. K obdobnému závěru dospěl NSS ve svém rozsudku ze dne 31. 10. 2023, č. j. 2 Azs 262/2023 – 37 „*Ze shora uvedeného je zřejmé, že argumentace v kasační stížnosti zcela májí důvody, na nichž je založen napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného. Polemika s důvody, na nichž rozhodnutí nespočívá, nemůže být úspěšná.*“ Dále v tomto směru považuje soud za vhodné poukázat na to, že žalobce byl naposledy hlášen k pobytu v zemi původu ve městě Soroca, jenž se nachází na území Moldavska podléhajícímu evropsky smýšlející vládě, nikoliv na území Podněstří.
23. V žalobě namítal žalobce rovněž různé nedostatky Moldavska (soudnictví, krize, diskriminace, porušování práv atd.). V tomto směru odkazuje soud na bod [17], kde se již vypořádal se situací v Moldavsku. Nad to soud pouze podotýká, že uvedené nedostatky měl žalobce opět uvést již v řízení před správním orgánem. Současně je z těchto tvrzení patrné, že tyto skutečnosti musely být žalobci známy již v době řízení o jeho první žádosti.
24. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobce ve svém

případě skutečně neuváděl nové skutečnosti, které mu nebyly známy již v řízení o jeho první žádosti a které neuváděl již v řízení o své první žádosti. Současně si žalovaný zajistil dostatek informací o zemi původu žalobce tak, aby mohl objektivně posoudit, zda se situace v zemi původu žalobce od doby posouzení první žádosti nezměnila natolik, aby jí bylo možné posuzovat jako novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný tedy zcela v souladu se zákonem o azylu aplikoval ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 19. února 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně